

Sufficit una concio hujus capituli explicationi: Alias pertinet ad Dom. Jubilate.

CAPUT XLVI.

Transitio & Continuatio.

g. I.

HAecenit fuit prior pars concionum Jeremias, earum nempe, quas ad populum DEI, Hebreos, habuit: Succedit jam pars posterior complectens Prophetias ad gentes exteras, populi que DEI hostes directas, sicut patet e vs. 1, quem non abs re seqventium capitum commune proœmiolum, vel inscriptionem generalem appellaveris.

Causæ, ob quas Prophetæ exteris etiam nationibus Concionando clades suas denunciarint suis.

Fines autem ob quos Prophetæ gentibus etiam exteris clades ac poenas fatales denunciârint (4) numerari possunt, quorum (1) Διδασκαλικὸς, ut nimirum intelligatur, felicitatem populorum gentium non fuisse diuturnam, & proinde vanam & inanem eorum opinionem, quâ illam religioni suæ Idololatriæ vendicare non veriti. (2) est παγηγορεικὸς, ne pii prospero rerum successu, & florentissimâ illarum gentium fortunâ offendenterantur aut perturbarentur, quasi futurum, ut Ecclesia ab illis penitus absorbeatur, sed ut certò sibi persuaderent, metas esse positas illis Ecclesiæ persecutoribus & poenas fatales destinatas, quibus earam tyrannis in Ecclesiam justo DEI judicio vindicanda. (3) ἐπανορθωτικὸς, ne scilicet gentibus illis, cum quibus, teste historiâ biblicâ, interdum fœderajungebant, nimiū considerent, quandoqvidem & illis fatales à DEO clades destinatae. (4) est αὐτητικὸς vel ἐλεγκτικὸς, eò nimirum directus, ut terreantur non tantum illæ gentes; sed ut etiam populus DEI in hanc sententiam à minori ad majus argumentari affvescat: Si Dominus non parcit gentibus verbi divini luce destitutis, utique multò minùs parcer populo suo contenti verbum, ex quo DEI cognitionem tūm qvoad essentiam, tūm qvoad voluntatem ipsius habet.

argu-